

ἐν δέ γ' ἐπιχθονίοισι κυλινδεται ἡλυόεσσι (ω)

νωλεμὲς ἴμερῶν τῶν δε συός νυ δίκην.

Ἄδε θεῷ τε πέποιθεν ἐτυτύμῳ, ἀλλὰ βροτοῖσι

Φευδαλέοις, λοξοῖς χρησιμοπόλοις τε μάτην (α).

τώς γάρ τοι πολέες μελέων τριταλάντατοι ἀνδρῶν

ἢ τινος ᾧν ἔχατεν ἀφραδίῃσι τύχου.

ἀλλὰ κακῶς ἀπόλοντο κακοφραδίῃσιν ἔῆσι,

τοῖσι δὲ ἐγαντιβίοις χάρμα γένοντο μέγα,

οἷα Σαελ Κροῖσος τε τέων δὲ μὲν ἐγκασιμύδω (β)

70 ὥλετο πειθήσας, λοξίᾳ αὐθίς ὅδε.

πλεύνων δὲ τοι ἔγωγε ἡρές ἀμμοφίνην καταλέξω (γ)

τὴν λάχον ἀμπλακής, ἦσιτε δυσσεβίης.

ταῦτα σύ δέ τοι νοέων φρονέων τε τάλαντατε θυμὸς

ἔκλανθεο χθονίων, ἔλδεο δέ τρανίων.

ώς δέ ἔλαιφος ποσὶ κραιπνά θέει ποδέοισα ἡρέθρα

κρηνῶν κατλιρόων δίψιος εὗσα μάλα,

τώς δέ σύτε ἐσσυμένως σπεῦδε ἐς θεὸν ἡπιόωντα

ἐμπέδω ἐλπωρῆ, πίξι καὶ τε πόθω,

ἵκε ἐπιδευομένες δέ υποδέγμενον. ὃς σέο δίψευς (δ)

80 παυσωλήν θήσει δηθάτοι ἡγαδέην

κρενὸς ἐών ζωόετε καὶ ἄλμενος. ἔξοχα δέ τοι

σεῖο δύνεις καὶ ἄχευς ἄλκαρ, ἐμὶν δὲ φόως.

ΕΙΣ

(ω) Ψαλμ. να. (α) Ψαλμ. ξέ. (β) ἀ. βασιλ. κη. ΙΙ. λα. 4. Ξενοφ. Κύρ. παιδ. βιβλ. 2. κεφ. β. (γ) δέυτερον α. 35. γ. βασ. 1α. ΙΙ. 1δ. 5. δ. βασ. κη. 32. (δ) Ψαλμ. 2'. λγ. επ. Γ' μαν. δ. 14. 2. λξ.